

det er muligt, at der en Tid kan have været noget berettiget i Aaastanden om, at man var noget hurtig til bestandig at oprette flere Embedsposter — saa vise dog disse Tal, jeg anførte, at den højtærede Indenrigsminister og upaatvivlelig ogsaa den nuværende Generaldirektør have Næ for, at man her maa vise den fornødne Økonomi, hvad der ogsaa har givet sig Udslag i, som jeg før berørte, at Antallet af Embedsmænd nedfættes fra 40 til 36. Og saa tror jeg dog nok, man kan sige sig selv, at naar Forvaltning for Tiden fordrer et Antal af 78, kan man ikke med et Slag indskrænke Tallet til 50, navnlig naar man ser hen til, at der i Løbet af kort Tid vil blive temmelig betydelige Banestrækninger yderligere at forvalte: Hobro-Vægstør-Banen med en Sidebane fra Nalestrup til Viborg, Slagelse-Næstved Banen med en Sidebane til Skelstør, ligesom der ogsaa som bekendt i gentagne Samlinger har foreligget Lovforslag med en Rystbane langs Øresund og ligeledes om en Bane fra Slagelse til Værslev. Jeg tror overhovedet, at disse Forestillinger om, at der er for mange Funktionærer bestået under Jærnbanevesenet, hero paa et Tjehsyn. Sagen er jo den, at medens man tidligere havde to forholdsvis mindre Forvaltninger i det sjællandske Jærnbanevesen, og det jydsk-sjyenske, saa er det nu vokset op til at blive meget store Forvaltninger. Forvaltningens Størrelse kan ikke alene bedømmes efter det Antal Mål, der er Tale om, thi der er mange andre Hensyn, som der gøre sig gældende. Overhovedet har der siden den Tid, de sjællandske Jærnbaner bleve erhvervede, paa dette Omraade ligesom paa alle andre Omraader gjort sig en stor Udvikling gældende, med Hensyn til de Forordninger, som stilles fra Publikum's Side og ogsaa med Hensyn til de Forordninger, der stilles fra Udlandets Side. Danmark indtager jo den særlige Stilling, at det ligger mellem det store tyske Jærnbanevesen og det svenske og norske, hvilket medfører en meget stor Trafik. Det er en bekendt Sag, at Togenes Antal ere tagne til og Kørehaastigheden ligeledes. Naar en lille Bedrift udvikler sig til en stor Bedrift, medfører det med Nødvendighed en Deling af Forretningerne, som atter gør det nødvendigt, at Personalet for-

øges betydelig. Hvorledes det nu end forholder sig, saa vil jeg blot gøre gældende, at jeg anser det for umuligt at komme ned til et saa ringe Tal som det, Folketingets Forslag gaar ud paa, det maa upaatvivlelig sættes op.

Det var Betragtninger med Hensyn til Tallet. Man har saa i det andet Ting drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt det, man foreslog fra Flertallets Side, kunde siges at være en Tilbagevenden til den Ordning, som fandt Sted, før Foreningen mellem de to Jærnbanekomplekser foregik. Det forekommer mig at være et temmelig ørkesløst Spørgsmaal. Ved Spørgsmaalet om, hvilken Ordning man skal have, kan man dog ikke sige, at den Ordning, man tidligere har haft, bør foretrækkes, alene fordi den er ældre, men det maa hero paa, hvilken der maa siges at være den hensigtsmæssigste. Og jeg antager nok, at det fornuftigste er saa vidt muligt at blive i det nærværende Spor.

Naar jeg saa skal udtale mig nærmere om Sagen i det enkelte, vil jeg sige med Hensyn til Linieforvaltningen, at det er meget muligt, at der kan være Spørgsmaal om paa visse Punkter at slaa Forvaltningen sammen under 1 Chef. Mig forekommer det dog, at det vil være det heldigste at blive i det Spor, vi en Gang ere vante til og have Forvaltningen delt paa det hele Omraade i 2 Dele. I hvert Tilfælde gælder det for Baneadministrationens og for Trafikkens Bedkommende, at det vistnok afgjort vil være heldigt at bibeholde den nærværende Ordning paa Grund af den Forstikthed, som gør sig gældende mellem Forholdene i Sjælland og her paa Øerne. Og jeg vil sige, at det ogsaa i en vis Henseende kan have sin Fordel, at man har 2 særlige Forvaltninger, idet man nemlig, naar hele Forvaltningen bliver koncentreret her i København, meget let kommer ind paa at foretage den samme Sammenblanding, som tidligere mellem Driften og Centralforvaltningen, hvorefter de særlige Chefer for Driften i Sjælland ganske naturligt ville komme til at slaa friere og mere uafhængig af Overbestyrelsen her i København, og det vil atter virke tilbage paa Driftsbestyrelsen her.

Hvad specielt angaar Søfartsforvaltningen, forekommer det mig, at man ikke kan